

senere vil finde Sted. Med Hensyn derimod til de to andre Punkter, da tilstaaer jeg, at det er Noget, som har fremkaldt min høieste Forundring, at den ærede Rigsdagsmand, der forøvrigt seer saa klart, og navnlig selv har taget saamegen Deel i Forhandlingerne om disse Gjenstande, har kunnet finde det rigtigt at komme frem med de Punkter nu. Spørgsmaalet navnlig angaaende Trykkefriheden har flere Gange været bragt under Dmtale. Jeg troer at turde sige saa fuldt som Noget her i denne Sal, at jeg har havt og endnu har Interesse for Trykkefriheden, at der ikke er Noget her, der mere end jeg har virket til Bestemmelserne saavel i vor Presselov som til Bestemmelserne om Ophævelse af Censur; men jeg har været af den Formening, som ogsaa er udtalt af flere Medlemmer her i Salen, at der ikke kan være sjerneeste Tvivl efter selve Indholdet af Bestemmelsen, deels i Grundlovens § 91, som bliver staaende, og deels i § 2 i den omforandrede Grundlov, om, at disse Friheder ville blive fremdeles uansægtede af Fælleslovgivningen; men naar jeg og Ministeriet i det Hele har en saadan Overbeviisning, saa er det jo en Selvfølge, at der ikke kan være nogen Foranledning for os til at gøre nogen Forandring eller navnlig til at gøre Forandringer, som netop ville spille det hele Arbejde ved Grundlovsforandringen; thi Bestemmelser som de, der ere foreslaaede af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgfreds (Grundtvig), ville netop tilintetgjøre det Værk, som er fuldt bragt ved de tvende foregaaende Vedtagelser af Grundlovsforandringerne. Dette vil man altsaa ikke kunne vente af os, og navnlig, som sagt, fordi vi selv paa ingen Maade have nogen Tvivl desangaaende. Det er aldeles ikke, fordi Ministeriet i den Henseende vil gjøre Krav paa nogen særegen Tillid. Ministeriet gaar blot ud fra, at man skal have Tillid til en nogenlunde fornuftig og retfærdig Fortolkning i Fremtiden. (En Stemme: Ja, det er netop det). Ja, dersom man ikke vil have den Tillid, men kaste al Tillid bort, saa kan man sandelig ikke opbygge nogen som helst Statsstilværelse. Ministeriet gjør, siger jeg, slet ikke Fordring i den Henseende paa at støtte sig paa nogen særdeles

Tillid og mindst hos den ærede Rigsdagsmand (Grundtvig), der nys udtryffeligt udtalte, at han slet ingen Tillid havde til Ministeriet, hvad jeg tør sige, at Ministeriet heller ikke paa nogen Maade havde ventet, da intet Ministerium nogen sinde har havt eller rimeligvis vil faae hans Tillid. Hvad det andet Punkt, Udskrivningsspørgsmaalet, angaaer, da forekommer det mig ogsaa at være høist vidunderligt, at dette Spørgsmaal er bragt ind heri Salen paa denne Maade og af denne Grund, da intet Punkt i en høiere Grad har været stillet frem og har havt en mere afgjørende Indflydelse paa vor hele politiske Udviklingsgang end netop dette. Det er aldeles vist, og det kan ikke være ubekendt for Noget, at det var ved en bestemt og fast Vedholden heraf fra Rigsdagens Side, at idetmindste tilsyneladende den foreløbige Bearbejdning af Grundlovsudkastet i Forening med Regjeringen blev forhindret. Det nuværende Ministerium havde derfor ogsaa al Grund til strax at udtale, at det netop med Hensyn til dette specielle Punkt vilde lade det hvillende Grundlovsudkast fremkomme usforandret. Det var ikke undgaaet Ministeriet, og hvorledes skulde det kunne undgaae noget Menneffe, der blot kjendte lidt til Forholdene, at der med Hensyn hertil bestod en vis Anomalie, og Regjeringen antydede derfor navnlig i sit Program, at denne Anomalie kunde hæves, og at den kunde hæves for selve den danske Rigsdags Vedkommende, naar det skete ved Lov. Dette er en Følge af Slutningsbestemmelsen i § 2, som den ærede Rigsdagsmand selv har fundet aldeles betimelig (S. A. Hansen: Nei!). Han har idetmindste stemt for den de tvende Gange, da Grundlovsforandringerne have været til Forhandling (S. A. Hansen: Nei!). Jo, han har stemt for Grundlovsindskrænkningen to Gange og vil ganske sikkert ogsaa stemme for den tredje Gang, og der stod deri med Hensyn til denne Bestemmelse saavel som til de øvrige, at den kunde forandres ved Lov; altsaa var det ikke Andet, end hvad Regjeringen fuldkommen kunde gjøre Brug af, og det var fuldkommen legalt fra Regjeringens Side at udtale dette. Men den ærede Premierminister har jo udtryffeligt udtalt, hvad jeg haaber, at Thinget ogsaa lagde Mærke til, at